

פרשת כי תבא ~ ט"ו אלול תשפ"ג ~ גליון תכ"ו - שנה ט'

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' נתיב לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' מלשה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
רוחניו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ לקראת הימים הקדושים והנוראים ימי ראש השנה ~

(שאלות ותשובות על הענין של הקיבוץ הקדוש באומן - (תורה ס"א)

א. מה הענין שנוסעים על ראש השנה לצדיקים?

רבינו הק' זי"ע ועכי"א כותב בליקוטי מוהר"ן (תורה ס"א ח"א אות ז') וזהו בחינת מה שנוסעין על ראש השנה לצדיקים, כי ראש השנה הוא יומא דינא של כל השנה וכל אחד ואחד בא עם קדושתו וצמצומיו אל הצדיק הדור שהוא בחי' קדשי קדשים, בחי' אבן שתיה בבחי' (שמואל א' ב') 'כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל', שהם הצדיקים, שעליהם נשתת העולם, ועי"ז נמתקים כל הדינים ע"י בחי' אבן שתיה כנ"ל, וזה בחי' אבני יעקב, שנכללו כולם בתוך אבן שתיה (ב"ר ויצא פ' ס"ח, זוהר דף נח: ויחי רל"א), כי הנפשות הם בחי' אבנים, כמו שכתוב (איכה ד') "תשתכנה אבני קודש", וכולם באים ונכללים בתוך הצדיק הדור שהוא בחי' אבן שתיה, ועי"ז נמתקים כל הצמצומים הנ"ל.

ב. מה נעשה עי"ז?

ועי"ז שנכללים יחד כל הנפשות כולם כנ"ל, עי"ז נעשה שמחה, בבחי' (משלי י"ג) "אור צדיקים ישמח", כי הנפש הוא בחי' נר בבחי' (משלי כ') "נר ה' נשמת אדם" - וכשנכללין יחד נעשה מהם אור, ועי"ז נעשה שמחה, בחי' אור צדיקים ישמח".

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועכי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי משה אריה פריינד זצוק"ל - גאב"ד ירושלם עיה"ק

(ליום היארצייט - כ' אלול)

בשנת תשמ"ט ממש בסמוך להתמנותו של הרמ"א זצוק"ל כגאב"ד ירושלים, נפלה חומת הברזל של ברית המועצום וטיפין טיפין החלו להפתח שעריה להמוני בית ישראל החפצים לפקוד ציוני קדושים הטמונים באדמתה.

במסעו הראשון של ה"עטרת יהושע" כגאב"ד ירושלים לעיר לאנדאן, גמלה בלבו ההחלטה לפקוד את ציון קדשו של רבנו ז"ל בעיר אומאן ולומר שם את עשרת הפרקים של ה"תקון הכללי" שגילה רבנו ז"ל. וממחשבה למעשה במוצש"ק כשהקהל רב המתין לו יצא הוא בבהילות לאוקראינה כדי לפקוד את הציוה"ק בעיר אומאן שם חלקת מחוקק ספון רבינו קודש הקדשים זיע"א.

הגאב"ד רמ"א פריינד זצ"ל בציון רבינו הק' באומן

לאחר מכן כשנסע שוב להשתטח על קברי צדיקים באירופא, הגיע הוא שנית לעיר אומאן, ומה נורא הוד היה מראה שהתיישב סמוך ממש למצבה שהיתה באמצע הקמתה, ובדמעות שלישי ובבכיות נוראות הדליק נרות על הציון, נתן פרוטה לצדקה וקרא את ה"עשרה מזמורים" כשכל הקהל גועה בבכיה אחריו.

ג. מה כותב רבינו הקדוש על ענין תיקון האמונה שנעשה ע"י הקיבוץ הק' בראש השנה?

בתורה "תקעו אמונה" (ח"ב סי' ה') כותב רבינו הק' וזה בחי' ראש השנה, יום כיפור, סוכות, שמיני עצרת, כי ראש השנה הוא בחי' תקון האמונה בבחי' (תהלים פ"ט) "אף אמונתך בקהל קדושים", כי אז נתקבצין כל הקהלות הקדושות, ועי"ז נתלקטין ונתקבצין כל ליקוטי האמונה, בבחי' "אף אמונתך בקהל קדושים" כנ"ל, ועי"ז נעשה תיקון המוחין כנ"ל, - וזה ראש השנה - ראש דייקא כי נעשה ונתתקן בחי' מוחין כנ"ל.

ד. איך רבינו הקדוש מקשר כל החמשה חושין שיש במוח לראש השנה?

כי יש חמשה חושים בהמוח, שהם ראייה, שמיעה, רוח, טעם, מישוש, - וכולם נמשכין מהמוח, כי מהמוח נמשכין גידין לכל אלו החושים, וכל אלו החושים נמצאים בבחי' ראש השנה, שהוא בחי' ראש ומוחין כנ"ל - חוש הראייה בראש השנה, הוא בבחי' (דברים י"א) "תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", בר"ה נידון מה יהיה בסופה (כמובא בפרש"י שם) שבר"ה רואה ומשגיח על כל השנה מה יהא בסופה, וזהו בחי' חוש הראייה.

שמיעה, הוא בחי' מה שהשי"ת שומע קל צעקות ותפילות ותרועה עמו ישראל ברחמים.

ריח, זה בחי' (ישעיה י"א) "והריחו ביראת ה'", בחי' "ובכן תן פחדך ה' אלקינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת".

טעם, זה בחי' (בראשית כ"ז) "ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי" - מפיקודין דעשה (תקו"ז תיקון כ"ז), היינו מה שהשי"ת טועם בר"ה כל המעש"ט של ישראל, וזה בחי' חוש הטעם.

מישוש, הוא בידים, כמו שכתוב בע"ז (תהלים קט"ו) "ידיהם ולא ימישון", כי המישוש הוא בידים, וזהו בחי' שידו פשוטה לקבל שבים מראש השנה עד יום הכיפורים (ר"ה י"ח), וזהו בחי' חוש המישוש.

נמצא דבר"ה הוא תיקון המוחין כנ"ל, (רבינו הק' מאריך שם בענין עשי"ת ויוה"כ ושמ"ע, כדאי ללמוד כל התורה הנוראה הזו).

העתק מספה"ק "ליקוטי מוהר"ן" (תורה ה' תנינא)

וזה בחינת רבי עם תלמידים, שכשיש רבי אמיתי עם תלמידים, על ידי זה נעשה ונתתקן גם כן כל הבחינות הנ"ל. כי על ידי קיבוץ התלמידים אצל הרב, על ידי זה נתקבץ ונתלקט חלקי האמונה. ועל כן נקרא לימוד הרב עם התלמידים 'ישיבה', על שם קיבוץ חלקי האמונה, שהוא בחינת (שמות ט"ז) "ארץ נושבת", בחינת (תהלים ל"ז) "שכן בארץ ורעה אמונה", הפך (ירמיה ב') "ארץ לא זרועה", שהיא בחינת פגם אמונה כנ"ל. כי הרב הוא משגיח על חלקי האמונה של כל אחד ואחד לקבצם ולהעלותם, בבחינת (תהלים ק"א) "עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי", 'לשבת עמדי' - בחינת ישיבה, בחינת "ארץ נושבת", וכנ"ל.

ועל כן הגרים שנעשין על ידי קבוצי האמונה כמבואר לעיל, על כן הם נקראים על שם 'ישיבה', כמו שכתוב (במדבר כ"ד) "וירא את הקני ויאמר איתן מושבך". וזהו איתן - תני"א דמסייע לך, כמובא בתיקונים (תיקון כ"א דף מ"ה), כי לימוד הישיבה הוא מסייע לגרים, כי הם נתגיירין על ידי בחינת הישיבה כנ"ל, כי על ידי רבי עם תלמידים שהוא בחינת ישיבה על ידי זה נעשין גרים, על ידי שנתקבצין ונתלקטין חלקי האמונה כנ"ל. נמצא שבחינת אמונה, נתתקן על ידי רבי עם תלמידים. גם נתחדש ונתתקן המוח, כי מח התלמידים נתתקן ונתחדש על ידי הרב, וגם מח הרב נתחדש על ידי התלמידים, כמו שאמרו (מכות י') 'ומתלמידי יותר מכולם'.

ועיקר זמן הקיבוץ הוא בראש השנה, שהוא בחינת 'ראש' שאז הוא בחינת המוחין כנ"ל, והם מאירים ומחזקין זה את זה, היינו כי גם בהרב עם התלמידים כשמתקבצים, יש כל בחינות החמשה חושים של המח.

בת עמי לא תשקוט ולא תחשה בזעקה

אחים יקרים! מכל הנ"ל רואים שעיקר שלימות הקיבוץ הקדוש שנתקבצים הענין של הרב והתלמידים עם הקיבוץ של רבינו הק', א"כ כמה צריך להרעיש עולמות ולהתפלל ולשפוך דמעות כמים שהצדיק הדור שהוא השליח של רבינו הקדוש בדורינו יוכל לבוא לאומן על ראש השנה ואין ספק שלבן יש כל כך מניעות ומלחמות רק על הצדיק, כי בזה תלוי התיקון הנורא של כל העולמות שרבנו הק' פועל בראש השנה.

סיפור מזעזע

לאחרונה אחד ממשפחתו של הרב שליט"א שאל אותו מה יהיה עם אומאן, והרב שליט"א התחיל לבכות בדמעות שלישי כמו תינוק.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת כי תבא ~ ט"ו אלול תשפ"ג ~ גליון תכ"ו - שנה ט'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

שהרבה אילנות יש שנילקטין אחר הסוכות, נמצאו מעשרות של שלישית כלין בפסח, וכל מי ששהה מעשרותיו הצריכו הכתוב לבערם מן הבית.

כו. "בשנה השלישית שנת המעשר", מה הכוונה? (למה קרא 'שנה שלישית' שנת המעשר, וכי שאר שנים שנה ראשונה ושניה אינן שנים של מעשר - שפתי חכמים).

שנה שאין נוהג בה אלא מעשר אחד משני מעשרות שנוהגים בשתי שנים, ששנה ראשונה ושניה של שמיטה נוהג בה א) מעשר ראשון כמו שנאמר (במדבר י"ח כ"ו) כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר, ב) ומעשר שני שנאמר (לעיל י"ד כ"ג) ואכלת לפני ה' אלקיך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך, הרי שני מעשרות, ובא ולימדך כאן בשנה השלישית שאין נוהג מאותן שני המעשרות אלא אחד, ואי זה, זה מעשר ראשון, ותחת מעשר שני יתן מעשר עני.

כז. מהיכן לומדים זאת? (מעשר ראשון ומעשר עני)?

שנאמר כאן ונתת ללוי את אשר לו - הרי מעשר ראשון, לגר ליתום ולאמנה - זה מעשר עני, (ספרי כ"ו י"ב, ר"ה י"ב:).

כח. "ואכלו בשעריך ושבעו", מה משמיענו בזה שכתוב "ושבעו"?

תן להם כדי שבען.

כט. כמה זה?

מכאן אמרו אין פוחתין לעני בגורן פחות מחצי קב חטים וכו' (שהוא י"ב ביצים, אבל שעורים צריך ליתן לו קב - שפתי חכמים. ועי' עוד שם למה כתוב "בגורן").

ל. "ואמרת לפני ה' אלקיך", מה הכוונה (שכתוב "לפני" שהי"ל לכתוב ואמרת לה' אלקיך כמו שכתוב לעיל גבי הבאת ביבורים - שפתי חכמים כשם מנחת יהודה).

התוודה שנתת מעשרותיך, (עי' בשפתי חכמים מהו היודוי בהבאת המעשר).

כ. "ושמחת בכל הטוב", מה למדים מזה, (הרי בכורים אסורים לזרים א"כ למה כתוב ושמחת? - עפ"י גור אריה).

מכאן אמרו אין קורין מקרא בכורים אלא בזמן שמחה, מעצרת ועד החג, שאדם מלקט תבואתו ופירותיו ויינו ושמנו, אבל מהחג ואילך מביא ואינו קורא.

כא. "אתה והלוי", מה משמיענו בזה?

אף הלוי חייב בכיכורים אם נטעו בתוך עריהם.

כב. "וזהגר אשר בקרבך", מה דינו של הגר?

מביא ואינו קורא, שאינו יכול לומר "לאבותינו".

כג. "כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית", במה מדובר פרשה זו?

כשתגמור להפריש מעשרות של שנה השלישית, (בשנה ראשונה ושניה של שמיטה מפרישים מעשר ראשון הניתן ללוי ומעשר שני שהבעלים אוכלים אותו בירושלם, ובשנה השלישית מעשר ראשון ללוי ומעשר עני לעניים, בשנה הרביעית והחמישית מעשר ראשון ללוי ומעשר שני לבעלים, בשנה השישית מעשר ראשון ללוי ומעשר עני לעניים, ובשנה השביעית היא שמיטה ואין נוהג בה מעשרות), קבע זמן הביעור והיודוי בערב הפסח של שנה הרביעית.

כד. מהיכן לומדים שזה בחג הפסח?

שנאמר מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך וגו' (לעיל י"ד כ"ח), נאמר כאן 'מקץ' ונאמר להלן 'מקץ' שבע שנים לענין הקהל, מה להלן רגל אף כאן רגל אי מה להלן חג הסוכות אף כאן חג הסוכות ת"ל כי תכלה לעשר מעשרות של שנה השלישית רגל שהמעשרות כלין בו וזהו פסח.

כה. למה כלין המעשרות בפסח?

במזון בלבד כמו שנאמר "ונתת הכסף" וגו' הרי המוציא אותו בזולת המזון כאילו נתנו למת שאין תועלת במת לכך, ועי' עוד שם עוד מה שמביא לשון הרמב"ם הל' מעשר שני פרק ג' י'.

מד. "שמעתי בקול ה' אלקי", מה הכוונה? הבאתיו לבית הבחירה.

מה. "עשיתי ככל אשר צויתני", מה הכוונה? שמחתי ושימחתי בו.

מו. "השקיפה ממעון קדשך מן השמים", מה הכוונה שאומרים זאת אחרי הוידוי מעשרות?

עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שעליך לעשות שאמרת (ויקרא כ"ו ד') "אם בחקתי תלכו ונתתי גשמיכם בעתם", (כלומר אין זו תפילה אלא סיוס הוידוי הוא, שאחר שעשינו מה שגזרת עלינו עשה מה שעליך לעשות שאמרת 'אם בחקתי תלכו' - עפ"י ר"א מזרחי וע"ש עוד).

מו. "וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש", איך מפרש רש"י את הפסוק הזה?

אשר נתת לאבותינו - לתת לנו, וקיימת - ארץ זבת חלב ודבש (שהשבועה לאבות לא היתה על ארץ זבת חלב ודבש אלא על נתינת הארץ ורק ליוצאי מצרים נאמר שהארץ היא ארץ זבת חלב ודבש וכן אין לפרש "וברך את האדמה אשר נשבעת לאבותינו לברך אותה" שהרי לא היתה שבועה על זה מעולם - עפ"י ספר זכרון ור"א מזרחי).

מת. "היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות את החוקים האלה" וגו', למה כתוב "היום הזה"?

בכל יום יהיו בעיניך כחדשים כאילו בו ביום נצטוו עליהם.

מט. "ושמרת ועשית אותם", מה כוונת הכתוב בזה?

בת קול מברכת אותו - הבאת ביכורים היום, תזכה לשנה הבאה. (בת קול - שמתוך אותו הקול היוצא מן השמים יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה בכח ושומע קול אחר היוצא למרחוק לכך קורין אותו "בת קול" - עפ"י התוס' בסנהדרין י"א ע"א, וראה בתיו"ט ביבמות פרק ט"ז מ"ז).

נ. "את ה' האמרת היום וגו' וה' האמירך" וגו', מאיזה לשון הם?

"האמרת" ו"האמירך" - אין להם עד מוכיח במקרא, ולי נראה שהוא לשון "הפרשה והבדלה" - הבדלת לך מאלהי הנכר להיות לך לאלקים, והוא הפרישך אליו מעמי הארץ להיות לו לעם סגולה (ומצאתי להם עד והוא לשון "תפארת" כמו "יתאמרו כל פועלי און"), (בהרבה כתיבי יד עתיקים ובדפוסים הראשונים לא גורסים קטע זה ברש"י והוא תוספת של איזה תלמיד שהוסיפו על הגליון והמדפיסים הדפיסוהו בפנים - שי למורא).

לא. "בערתי הקודש מן הבית", מה הכוונה "הקודש"? זה מעשר שני ונטע רבעי (-פירות של שנה רביעית של האילן, ג' ראשונות הפירות ערלה ואסורים באכילה, והרביעית נטע רבעי וצריך להעלותן לירושלם), ולימדך שאם שהה מעשרותיו של שתי שנים ולא העלם לירושלם שצריך להעלותם עכשיו.

לב. "וגם נתתיו ללוי", מה נתן ללוי? זה מעשר ראשון.

לג. מה מרבים מזה שכתוב "וגם"? לרבות תרומה וביכורים.

לד. "ולגר ליתום ולא למנה", מה נתן להם? זה מעשר עני.

לה. "ככל מצותך אשר צויתני", מה כוונת הכתוב? נתתם כסדרן, ולא הקדמתי תרומה לביכורים ולא מעשר לתרומה ולא שני לראשון.

לו. מהיכן לומדים שהתרומה היא ראשונה? (לפני מעשר).

שהתרומה קרויה "ראשית", שהיא ראשונה משנעשה דגן.

לז. מהיכן למדים שאסור לשנות את הסדר?

שכתוב (שמות כ"ב כ"ח) "מלאתך ודמעך לא תאחר", לא תשנה את הסדר.

לא. "לא עברתי ממצותיך", מה הכוונה?

לא הפרשתי ממין על שאינו מינו ומן החדש על הישן (ולא מן התלוש על המחובר ולא מן המחובר על התלוש), (עי' שי למורא בשם גור אריה איך למדים מ"מכל מצותיך" - שלא שינה את הסדר, ומ"לא עברתי ממצותיך" - שלא הפריש ממין על שאינו מינו וכו').

לב. "ולא שכחתי", מה לא שכח?

מלברך על הפרשת מעשרות.

מ. "לא אכלתי באני ממנו", מה רואים מזה? מכאן שאסור לאונן.

מא. "ולא בערתי ממנו בטמא", במה מדובר?

בין שאני טמא והוא טהור, בין שאני טהור והוא טמא.

מב. והיכן הוזהר על כך?

"לא תוכל לאכול בשעריך", זו אכילת טומאה כמו שנאמר בפסולי המקדשים (דברים ט"ו כ"ב) "בשעריך תאכלנו הטמא והטהור" וגו' אבל זה לא תוכל לאכול דרך אכילת שעריך האמור במקום אחר.

מג. "ולא נתתי ממנו למת", מה הכוונה?

לעשות ממנו ארון ותכריכין, (ועי' בשי למורא שמביא לשון הרמב"ם בספר המצוות וז"ל "והזכיר את המת לחזוק כאילו יאמר אע"פ שהיא מצוה לא יוציא עליו מעות מעשר שני, ונראה לי שכאן שצוה יתעלה להוציא דמי מעשר שני

ד"ר מרדכי חובבי לוחות אש מה שזכרנו לשמוע ממזרנו הדב טל"ט א'
 תנצ"ט מנחם המבט מקור המנה דבט הקדוש מוה"ר ו'הלמי"ו הקדוש מוה"ר ז"ע ועב"א
 בעקבות המסורת והקדושה והיו אהבה ופחד ויראת שמים ב"ח ויראת קב"מ רמשי"א ב"ח י"ד ק"ל למו"ד ולבט נפשו ודב
 והמנוח מכל סת השם ולתעב"י מלכ"ו אש והמנה והקדושה ופחד ויראת ולבט ב"ח ויראת קב"מ רמשי"א ב"ח י"ד ק"ל למו"ד ולבט נפשו ודב

מאמר ג: המתקת הדינים נעשית דוקא על ידי נשמות הרשעים שמתגברות וחוזרות בתשובה, ועל החיוב לעזור להן, והמתקתה על ידי שירה ורקודים.

ר' נתן אומר, שאסור לדבר על שום יהודי, כל יהודי רוצה לחזור בתשובה, רק אנחנו לא יודעים איך לעורר אותם. ובאמת לעורר את נשמות ישראל זה רק על ידי שירים וריקודים, כמו שדוד המלך התהפך רקד וקפץ בשעה שהביא את ארון הבית לעיר דוד (שמואל ב' ג, ד) ועל ידי הרקודים האלה הוא החזיר את כל עם ישראל בתשובה, על ידי שלא היה תינוק ותינוקת עם הרהורים רעים (בבא בתרא צ"א), כמו שדוד אמר "בנינו בנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל" שהבנות היו כמו אבנים, והבנים היו כמו עצים, לא היה להם שום הרהורים.

הרהורים רעים זה אש שורפת, והתורה היא התרופה

אם לא, לא היה יכול להיות בנוי בית המקדש. אם יהיה לאחד הרהור והוא יבנס לבית המקדש, הוא ישרף על המקום, לא יכול להיות שיש בית מקדש ויש איזשהו הרהור. עד שאדם לא יהיה נקי מכל הרהור בית המקדש לא יכול להיות בנוי, ואם הוא יבנה הוא ישרף. הרהורים זה אש הגיהנום. הרב"ה אומר (תורה י"ט) שיש שבועים מדורות שבועים בתוך הבן אדם, אבל עם טיפה דעת בן אדם יכול להכניע את הכל, עם טיפה דעת. ודעת אי אפשר שיהיה בלי קצות החשן. אם אדם נגמר לו היצר הרע, גמרנו, עבר במל מן העולם, אין לו שום מצוות. אדם צריך כל רגע להתמודד, מפה של שכל מבטלת את כל היצר הרע! צריך רק מפה של שכל! עם מפה דעת אפשר לעמוד בכל התאוות! (שכתב הר"ן ז"ל, תורה ח תנינא אות ב, ובתורה עב).

מעלת הקצות החשן שמצרף מאה סגיות יתדיו

היום לא יכול להיות דעת בלי למוד קצות החשן, אם אדם לא לומד קצות החשן הוא לא יכול לקבל שום דעת, היום אף אחד לא מבין מה שהוא לומד, אף אחד לא יודע לצרף את הסגיות. בכל עמוד גמרא יש עשרים, שלשים סגיות, מהלכים שלמים של סגיות שאדם לא יודע איך לצרף אותם, הוא לומד 'אלו מציאות' ובכלל לא מדברים על מציאות, ואדם לא יודע! בגיל תשע וחצי התחלתי ללמוד גמרא עם המורה, הוא היה מסביר לי.

אדם קורא ולומד ולא עומד על סוד הדברים

אבל בסוף התברר שבכלל לא מדבר על מציאות! פרות מפזרים, מעות מפזרות, אחרי זה כריכות ברשות הרבים, ואחרי זה עגולי דבלה, ואחרי זה כפרות של נחתום, זה הכל כנגד עשרת הספירות! פרות מפזרים זה בתר. ומעות מפזרות זה חכמה, כמו שכתוב "בצל החכמה בצל הכסף" (קהלת ג, י"ב) הכסף בא על ידי החכמה, אדם לומד תורה יהיה לו כסף, הוא לא לומד תורה הוא לא יצליח אף פעם, לא לאסוף כסף ולא לעבוד. "בצל החכמה בצל הכסף" הכסף בא מלמוד התורה אם הוא לומד תורה בעיון. ואחרי זה כריכות ברשות הרבים, כריכות זה הבינה שמבינים דבר מתוך דבר שהכל פרוץ אחד בשני. עגולי דבלה זה עין הדעת שהיה מתאנה. אחרי זה כפרות של נחתום זה הלחם, שהלחם בא מהשפעת החסד, עד שמגיעים ללשונות של ארנמן, זה כבר מלכות שכלולה מכל הגוונים.

תפילות ממזרינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

תפילה כללית - ציון רבינו הקדוש

א רבונו של עולם, בבואנו לרבנו הקדוש והנורא, מקור האש היוקדת בלב כל איש ישראל, להקים השכינה מעפרה, ולהציל את עם ישראל מהרוצים להכחידו בכל דור ודור, לא אבדה תקוננו, כי כל עוד אנו ממשיכים לפקד את ציונו של רבנו הקדוש והנורא, היכול לאחז בכנפות הארץ ולנער רשעים ממנה, למגר צוררי ישראל, שמבית ומחוץ, השליטים הרודנים, המחפשים בכל רגע ורגע עלילות חדשות לכלות את עם ישראל, שבזכותו לא ינום ולא ישן שומר ישראל, כל עוד אנו ממשיכים לבוא לרבנו הקדוש והנורא, ובפרט על ראש השנה, ולהתפלל בציונו הקדוש, ולהמשיך על ידי זה את פחו האין סופי לעולם, בבחינת פי שנים, לא נאבד חלילה בידי אויבינו. כי מי שלא ראה ולא שמע את העולם מעולם, אין לעולם, ולשום רודן ומושל, בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית, שום שליטה עליו.

ב רבונו של עולם, זכנו להכלל במסירות הנפש העלאית הזו של הבאים מקצות הארץ לשחר פניך בציון הקדוש, עד שנזכה להמשיך את פחו של הצדיק יסוד עולם לעולם, בבחינת פי שנים, להשיב את אור התורה הקדושה לעם הסגולה, ולהחזיר את כל עם ישראל בתשובה, עד שיבנה בית המקדש במהרה בימינו כהרף עין, אמן, נצח סלה ועד.

ג מלא רחמים, זכני להאמין בכל רמ"ח איברי ושס"ה גידי בצדיק הנורא והקדוש, רבנו נחמן בן שמחה ופיגא, והעלני בזכות האמונה הזאת מעלה מעלה חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות באמת צדיק, ואזכה לראותו בכל תנועה, ולהרגישו בכל נשימה ונשימה, ואאמין באמונה שלמה, שהוא חי וקיים, וגופו הקדוש והטהור גדול יותר וקדוש יותר מנשמתו, ובכל פעם פשאזכה לבוא בערב ראש השנה על קברו הקדוש, אאמין באמונה שלמה, שהוא רואה אותי ושומע אותי ומרגיש אותי ורוצה לקדשני בכל מיני קדשות ולטהרני בכל מיני טהרות, והוא אשר באמת חפץ בטובתי ורוצה בקדשתי ורוצה להמשיך לי חלקי נשמה נפלאים, אשר עדין לא היו מעולם. כי בידו הכל, ובידו מסר הקדוש ברוך הוא את הממשלה כאן בעולם, הן ברוחניות הן בגשמיות. כי מעולם לא פתח את עיניו להתבונן בעולם אפלו כהרף עין, ומעולם לא האזין אף כל שהוא למתרחש כאן בעולם, וכל מחשבותיו ורצונותיו הקדושים היו דבוקים בך יתברך, שעל כן זכה יותר מכל בן תמותה. אגא, אבי שבשמים, בזכותו יתעוררו רחמיך עלי, שאתחיל להאמין בו מעתה ועד עולם באמונה שלמה, בכל רמ"ח איברי ושס"ה גידי, בנפשי רוחי ונשמתו.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא שליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

לקראת הנסיעה הקדושה לציון רבינו הקדוש זי"ע ועכי"א לקיבוץ הקדוש בראש השנה

הנסיעה בער"ח ניסן תשמ"ח עם הצה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א

(כפי שפורסם בקובץ "העליה" שהו"ל אחרי נסיעה קדושה זו) - אנו מביאים העתק כפי שפורסם בקונטרס הנ"ל

ב' אלפים-שע"א) על הנסיעה לראש חודש ניסן תשמ"ח מספר הרה"ח ר' בצלאל פרידמן שליט"א, להלן קטעים מרשימים מדבריו המדברים בעד עצמם:

רק בשנתיים האחרונות החלו להתגלות נצוצי תקוה שהנה מתקרב היום בו יוכלו גם תושבי ארץ ישראל להגשים את שאיפת חייהם ולעלות על ציונו הקדוש של רבנו. היה זה עקב פעילותו הנמרצת של ר' אברהם כץ, ועמיתו ר' בנימין זאבי ועוד, ר' אברהם כץ בהכוונתו האישית של רבו הרה"ח ר' אליעזר ברלנד שליט"א מצא אוחן קשבת אצל האנשים הללו ויחד הוכתרו הפעולות בהצלחה.

הרב ציוה לא להתיאש: כשהגענו לרומניה, בדרך היציאה משדה התעופה, נעצרנו על יד הקונסוליה הרוסים בבוקרסט שם אמורים אנו לקבל את הוויזות, ר' יצחק וייצהנדלר האחראי לנסיעה - שדאגתו ומסירותו לכל יחיד ויחיד ראוייה לציון, ירד עם כל הדרכונים לבקש את הוויזות. לאחר ישיבה דרוכה באוטובוס של למעלה משעה, כשכל העת מרבים כולם בתפילה שחלילה לא יאונה רע, יצא ר' יצחק בפנים חוורות מעט והודיע כי מסיבות טכניות הוויזות עדיין אינן מאושרות, הוא גם מרמז כי לאחד מבני החבורה בודאי לא יאשרו את הוויזה. ר' אליעזר ברלנד **צוה לא להתיאש!** אלא לעמוד בקשר עם העסקנים המסורים בארץ ישראל ובס"ד יסתדרו העינים. ר' יצחק יצא לדואר המרכזי כדי להתקשר לארץ ישראל ולהפעיל את האנשים הראויים שידאגו לויזה לכ' לייבל, וכן לזרז את שאר הוויזות. פעילותו של ר' יצחק למען החשת הוויזות וסידור ויזה מאולתרת לר' לייבל נשאה פרי ב"ה, ובשעה 3 בצהריים קבלנו ידיעה לצאת מיד לקונסוליה כי כל הוויזות מוכנות. יצאתי מיד עם ר' יצחק בעליצות לב ובהגיענו מסרו לנו עובדי השגרירות באדיבות את כל הוויזות. אין לתאר את השמחה, תפסנו את הדרכונים והוויזות והזדרזנו לחזור. הגענו לבית הכנסת פגשנו את כולם, שמנו את הדרכונים והוויזות במרכז השולחן, **כשבראשו ישבו ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א ור' אליעזר ברלנד שליט"א שקועים בשיחה עמוקה מעניני רבנו.**

תביא אותנו לאומן: רוסיה קפואה ומושלגת קידמה את פנינו מלאה באוירה רוויית מתח, התחילו החקירות והבדיקות באוירה קשה, הכניסו אותנו לחדר גדול ומאיים וסגרו עלינו את הדלת. ר' אליעזר שכבר התמחה בכל אלו, עומד עטור בטלית ותפילין ורוקד 'הבאת אותנו עד לכאן תביא אותנו לאומן, מי יתן לי אבר כיונה אעופה על ציונו הקדוש אומנה... מילות השירה לא נותנים לנו לשכוח אף לרגע לאן אנו הולכים. החוקרים נטפלו משום מה לר' אליעזר, ועיכבו אותו ואת ר' לייבל בטעמים שונים. אבל העובדה נחרצת, הרכבת נכנסה לרוסיה כשר' אליעזר ור' לייבל מאחורינו, הרוסים פקדו עליהם לא להמשיך בנסיעה. דכאון אפף אותנו ורוח של עצבות נכנסה בתוך השמחה הנפלאה שהיתה לנו כל הזמן.

הרכבת ממשיכה בדרכה, ר' יעקב מאיר שכטר ור' נתן צבי קעניג מעוררים את הציבור כל הזמן לא להפסיק להתפלל לישועתם הקרובה של ר' אליעזר בן עטיה, ור' לייבל שבמהרה ישובו אלינו לשלם. בבוקר יום רביעי אנו יורדים לתפילה בשעה שבע בבוקר ולשמחתינו והפתעתינו הרבה אנו פוגשים את - ר' אליעזר ור' לייבל, השמחה מעתה בשלימותה. תפילת שחרית בחדרו של מדריך החבורה ר' יצחק וייצהנדלר עוברת בהתרגשות רבה ובתפילה עזה שה' יתברך ינחנו באורח מישור.

כל הארץ לפניו כקליפת השום: במחצית הדרך אנו נפגשים עם אותו אגם המיועד לתפילה לפני השתטחות על הציון, אך כיום הוא קפוא, שכבת קרח מכסה אותו. נסינו לשבור את הקרח בתחילת הנהר, אך לשוא. ר' אליעזר עמל קשות ולא עלה בידו. גם ר' נחמן בורשטיין הצטרף למלאכה אך מלבד כמה שריטות לא ניכר על הקרח דבר. ר' יעקב מאיר שכטר שהיה בגילופין התבטא על ר' אליעזר ברלנד - 'כל הארץ לפניו כקליפת השום חוץ מהקרח הזה'.

ר' יעקב מאיר והרב בגילופין: בימים הראשונים לנסיעה היו הנוסעים מכוונסים בתוך עצמם פחות או יותר. אך ביום השני לנסיעתנו לציון רבנו, נפתחו הלבבות ועמם גם המוח והפה, העליצות גוברת ואוחזות בכל בלי יוצא מן הכלל. גם ר' יעקב מאיר שכטר ור' אליעזר ברלנד נמצאים במצב של גילופין והתרוממות הרוח, הם מפזרים פנינים ומרגליות לכל עבר, ואלו שזכו לשבת במחיצתם התענגו בהם.

הרב שליט"א מנסה לשבור את הקרח
עומד במרכז הצה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א

יעקב מאיר שכטר ור' אליעזר ברלנד נמצאים במצב של גילופין והתרוממות הרוח, הם מפזרים פנינים ומרגליות לכל

מתקרבים לג' פרסאות מהציון הקדוש: כשהתקרבו לאומן, אמר ר' יעקב מאיר שכטר שמובא בזהר הקדוש כי אילו ידענו את גודל עוצם מעלתו של יעקב אבינו ע"ה היינו מנשקים את העפר שלשה פרסאות סמוך למקום מנוחתו. ר' אליעזר המוכיח בקיאות מדהימה בכל הדרך לציון אשר כאמור נהירין לו היטב שבילי אומאן, מורה כי אכן הנה אנו מגיעים לקילומטר ה-1390 שזה ג' פרסאות סמוך לציון רבנו הקדוש...! - עד כאן קטעים מעדותו של הרה"ח ר' בצלאל פרידמן שליט"א (בקונטרס "העליה"), סופרו ויד ימינו של הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א עשרות בשנים.

מדברי הרה"ח ר' בצלאל פרידמן בקונטרס הנ"ל

כל הנסיעות בשנים האחרונות נזקפות לזכותו של ר' אליעזר ברלנד, זכור הוא לטוב שהקים עולו של ציון רבינו שבשנים האחרונות הפך בזכותו לתל תלפיות, ובעטיו כמעט שהפכה הדרך לדרך כבושה לרבים (קונטרס 'העליה' עמוד י"ב)

הצדיק לא יודע שום פחד - רק פחד ה' לנגד עיניו

ב' אלפים-שע"ב) סיפר הרה"ח ר' נ. ה. באחד הנסיעות כשהיה הציון סגור ומסוגר תחת שלטון הקומננטי וכידוע הפחד שהיה במעבר הגבול וכל אחד כבר רצה לראות עצמו עובר את הביקורת הדרכונים וכו' אבל מורינו הרב שליט"א מגיע לאולם של מעבר הגבול ומתחיל להתפלל שם עם תלמידיו בניגונים ובחיות למנצח בנגינות מזמור שיר... למנצח בנגינות מזמור שיר... בשירה וזמרה וריקודים וכל האולם נהפך לביהכ"ס ברסלב מול המון גויים רוסים קשוחים ומפחידים, והנה הגיע הזמן לעבור עם הדרכונים אבל עכשיו מגיעים לישתבח וקדיש וברכו והצדיק אינו רואה לנגד עיניו לא שוטרים ולא ק.ג.ב. ומתחיל בנוסח הידוע של ר"ה יתגדל ויתקדש שמייה רבה... וכולם עונים אחריו אמן בקול רעש גדול, והשוטרים ממהרים נו... ומוסרים הדרכונים וחומים ואחרי זה הרב שליט"א צעק ברכו את ה' המבורך ורנ"ה הי"ו מספר שהרב שליט"א התכופף כמעט עד הרצפה באמירת ברכו, זה אין ספק שהעזות דקדושה של הצדיק שובר כל השקר והקלי' עד שלא נשאר מהם שום זכר ונפתח הציון הקדוש לאלפי רבבות ישראל.

תיקון הכללי כמה שעות - פתאום הרבי פתח הברז ואנשים שפכו דמעות כמים

ב' אלפים-שע"ג) מספר הרה"ח ר"ד ג. הי"ו (מובא בספר להבות אש), הגענו לציון תיקון הכללי אחד אמרנו עם הרב שליט"א במשך כמה שעות! אח"כ הרב שליט"א אמר שכל אחד יעשה השתטחות על הציון, ופתאום - הרבי פתח את הברז אנשים שפכו ושפכו דמעות.

דיבורים קדושים בוערים כלפידיים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת ההיגוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

שאגת רבינו הק' על גזירת לימוד חכמות ולשונות

פעם אחת נשמע שהקיר"ה שלנו רוצה לגזור ח"ו כמה גזירות על ישראל, ונשמע אז שגזירה אחת מהם הוא שיהיו ח"ו ישראל מוכרחין ללמוד בניהם חכמות ולשונות, ואמר רבינו ז"ל שעל גזירה זאת צריך לגזור תענית, ולצעוק ולזעוק להשי"ת יותר מכל הגזירות, כי גזירה זאת היא צרה גדולה מכל הגזירות ורעות שבעולם, כי עי"ו ח"ו מעבירין על דת לגמרי, כמו שרואין בחוש בעוה"ר שכל מי שנכנס בדרך הזה יוצא מן הדת לגמרי, השי"ת יחוס על עמו ישראל ויציל פליטה הנשארת מהם ומהמונם.

פעם אחת אמר רבינו ז"ל, אוי ואבוי שאין אנו חושבין כלל בשביל בנינו ודורותינו איך להצילם ממים הודונים הרעים של חכמות ולשונות ופלוסופיה המתפשטים עכשיו בעוה"ר בעולם בכלליות וגם בין היראים בפרטיות וכו'.

דיבורים נוראים - הפורש מפירוש רש"י פורש מן החיים

ועל כן באמת אין צריכין ללמוד מקרא כי אם עם פירוש רש"י לבד, שרש"י הקדוש מכריח עצמו מאד לפרש המקרא על פי פשוטו, אבל בכל המקומות שאי אפשר לפרשו על פי פשוטו מחמת קבלת רבותינו ז"ל, הוא מפרשו על פי דברי רבותינו ז"ל, וגם בהמקומות שמפרש המקרא על פי פשוטו מביא על פי רוב דברי רבותינו ז"ל במדרשים וגמרא, לידע ולהודיע שיש עוד כמה דרשות בזה המקרא. והפורש עצמו מפירוש רש"י ללמוד ביאור שלהם הרע וכיוצא באלו הפירושים, הוא פורש מן החיים, ועוקר את עצמו מחי החיים ומתורתו הקדושה. ואי אפשר להאריך בזה כאן, כי יקצרו המון יריעות לספר בגודל מרירות הצרה הזאת שנתהוה עכשיו בדורותינו, שנתפשטה הנגע הזאת גם במדינתנו.

(ליקוטי הלכות הל' תפילה ד')